

РЕШЕНИЕ

№ 1016

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 12.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12795** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) връзка с чл.26 ал.10 от ЗП и Наредба за специално ползване на пътищата /НСПП/.

С оглед задължителните указания на ВАС дадени с решение № 14931 от 5.11.2019г по адм. д. № 9043/ 2018г съдът :

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение по т. 2.195 по Протокол № 16631/ 17 от 26.06.2017г на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, с което е постановен отказ за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение изградено на АМ „Т.“ км. 53+297 ляво.

Жалбоподателят излага доводи за нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди противоречие с материалния закон относно действието му във времето. Счита, че органът не е приложил разпоредбата на §4 от ПЗР на ПМС № 294/08.11.2016 г., с което е изменена НСПП, а именно приложим е режима за издаване на първоначалното разрешение за експлоатация. Към момента действала разпоредбата на чл. 25, ал.3 ЗП, която важала за изграждане на нови съоръжения, но не и за вече изградени такива. В този смисъл е и §4 от ПЗР на ПМС № 294 от 08.11.2016г., с която е изменена НСПП. Административният орган не е съобразил посочената разпоредба при издаване на административния акт. Сочи също, липса на фактически и правни основания за издаване на акта, което го прави немотивиран. Не били изложени никакви мотиви за отказ, още повече, че е отказано преиздаването на

общо 16 разрешителни за поставяне на рекламни съоръжения с един и същ акт, и за никое от разрешителните не е посочено на какво основание се отказва. Моли да се отмени оспорения отказ и да се върне преписката на административния орган, като бъде задължен да преиздаде разрешението за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС.

Ответникът - Управителният съвет на Агенция „Пътна Инфраструктура“ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не встъпва в процеса и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С разрешение № 255/16.03.2004 г., на основание чл. 18, ал.1, вр. чл. 26, ал.3 ЗП и чл. 13 Наредба за специалното ползване на пътища, изпълнителния директор на ИА „Пътища“, праводател на настоящата Агенция „Пътна инфраструктура“, е разрешил на дружеството жалбоподател да изгради 8 броя рекламни съоръжения в обхвата на АМ „Т.“ и АМ Х., сред които е и при РС км 53+297-ляво в обхвата на АМ Т..

С разрешение № 1054/27.10.2004 г., на основание чл. 18, ал.1, вр. чл. 26, ал.3 ЗП и чл. 16 Наредба за специалното ползване на пътища, изпълнителния директор на ИА „Пътища“, праводател на настоящата Агенция „Пътна инфраструктура“, е разрешил на дружеството жалбоподател да експлоатира рекламно съоръжение в обхвата на път А1, км. 53+297-ляво, с площ от 48 кв.м.

Със заявление № 53-00-691/06.06.2017 г. управителя на дружеството жалбоподател е поискал от АПИ, по реда на чл.176 НСПП, да бъде преиздадено разрешение за ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение № 1054/27.10.2004 г. за път А1, км. 53+297-ляво.

Със заповед № РД-11-116/15.02.2017 г. на член на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ е назначено специализирано звено за инспекция, което да извърши проверка и експертна оценка за установяване на състоянието на тунелите по републиканските пътища, които съвпадат с трансевропейската пътна мрежа на територията на Р.Б. Специализираното звено е назначено във връзка с протокол № 15830/2017 г. от заседание на УС на АПИ.

За дейността си специализираното звено е изготвило доклад вх. № 93-01-1800/08.03.2017 г. От доклада се установява, че процесното рекламно съоръжение е постановено на пътен тунел Т. врата, при км 53+297-ляво. В доклада е посочено състоянието на пътния тунел.

На заседание на УС на АПИ, проведено на 26.06.2017 г., в т. 2.195 е взето решение за отказ за преиздаване на разрешение № 1054/27.10.2004 г. за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение, изградено на път А1, 53+297-ляво на [фирма]. С т. 2.235 от протокола от заседание, управителният съвет е упълномощил председателя на УС на АПИ да подпише писмата от 2.2 до 2.234.

В изпълнение на възложеното му, председателят на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура е подписал писмо изх. № 53-00-4717/26.06.2017 г. на“ в което е изложено, че е отказано преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение с № 1054/27.10.2004 г. за републикански път А1, км. 53+297-ляво, тъй като РС е изградено при неспазване на действащата към датата на издаване на първоначалното разрешение за специално ползване, разпоредби на НСПП и е в нарушение на Закона за пътищата. Отражено е, че РС е изградено над тунел на АМ Т., което е в нарушение на изискванията на чл. 15, ал.2, т.4 НСПП, чл. 25, ал.3 ЗП и в нарушение на изискванията на Наредба № 1/04.04.2007 г. за минималните изисквания за безопасност в тунелите по републиканските пътища. В писмото са изложени мотивите /фактическите основания/ за отказа на УС на АПИ да преиздаде разрешението за специално ползване на пътищата.

С писмо вх. № 53-00-2118/30.11.2017 г., жалбоподателят е изискал да се преиздаде разрешението, тъй като до този момент не е получил мотивиран отказ на заявлението си. Отново е изпратено съобщение до жалбоподателя, в което е посочено, че изграденото съоръжение над тунел на АМ Т. е в нарушение на изискванията на чл. 15, ал.2, т.4 НСПП, чл. 25, ал.3 ЗП и в нарушение на изискванията на Наредба № 1/04.04.2007 г. за минималните изисквания за безопасност в тунелите по републиканските пътища.

По делото е изготвена и приета, неоспорена от страните СТЕ. В заключението си вещото лице е посочило, че процесното рекламno съоръжение се намира над портала на тунела при км. 53+297-ляво на АМ Т.. Вещото лице е посочило, че РС отговаря на изискванията към момента на издаване на разрешението.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването, подало заявлението за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламno съоръжение. Спазен е 14 дневния преклузивен срок за обжалване по чл.149 от АПК, в тази насока са изложените мотиви в определение от 06.02.2018 г., които се поддържат и към настоящия момент и не следва да се повтарят.

С разпоредбата на чл.26, ал.2 ЗП е забранено без разрешение да се изграждат и експлоатират рекламни съоръжения в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия (т.1, б. „б“ и б. „в“). Съгласно изричната норма на чл.26, ал.3 от ЗП разрешенията по ал.2 се издават от управителния съвет на агенцията или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията - за републиканските пътища, и от кметовете на съответните общини - за общинските пътища. Според определението, дадено в §1, т.8 от Допълнителните разпоредби на Закона за пътищата "Специално ползване на пътищата" е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; и т.н. Не е спорно между страните, че процесното РС е изградено в обхвата на път А1-АМ Т., който е част от републиканската пътна мрежа, съгласно определението, дадено в чл.3, ал.2 ЗП. Следователно компетентен орган за издаване,

респективно отказ за издаване на разрешение за изграждане и експлоатиране на рекламното съоръжение е УС на АПИ или упълномощено от него длъжностно лице. Оспореното решение по т. 2.195 по Протокол № 16631/ 17 от 26.06.2017г е издадено от УС на АПИ, взето е при наличие на кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.1 и чл.10, ал.5 от Правилника за структурата, дейността и организацията на работа на АПИ (Правилника, приет с ПМС №295/10.12.2009г.), поради което съдът приема, че е издадено от компетентен орган.

Оспореният отказ, обективиран в решението по т.2.195 по Протокол № 16631/ 17 от 26.06.2017г на УС на АПИ е издаден и в предписаната от закона форма. Видно от приетите по делото писмени доказателства, именно жалбоподателят е иницирал производството по преиздаване на разрешението, поради което и за началото на производството не се налага изрично уведомяване. С подаването на заявлението за пререгистрация, следва да се представят и необходимите доказателства, поради което в случай, че не се налага представянето на допълнително доказателства, то няма и причина да се дава възможност на заявителя да представя такива. По отношение на издаването на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС е предвидена специална процедура в ЗП и в НСПП, която в настоящия случай е спазена от страна на органа. Органът се е произнесъл в предвидения за това срок /чл. 26, ал.3 ЗП/.

На следващо място, съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. Такива според ТР №16/1975г. са случаите, когато мотивите са изложени в съобщението, с което се уведомяват страните за издаването или за отказа да бъде издаден исканият административен акт, та даже и в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане на по-горния административен орган. Основание за това решение на ОСГК е обстоятелството, че допълнителното излагане на мотивите позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него. В настоящият случай фактическите основания (мотивите) за отказа са посочени в уведомителното писмо № 53-00-4717 от 26.06.2017г на председателя на УС на АПИ с което жалбоподателят е уведомен за оспорения административен акт. Мотивите на акта представляват фактическите и правни основания за издаването му, като следва да е налице тъждественост между правните и фактическите основания. Посочена е конкретна правна норма, която органът е приел за нарушена - чл. 15, ал.2, т.4 НСПП, както и че съоръжението е изградено над тунел на АМ „Т.“ и чл.25 ал.3 от ЗП, тоест изложено е конкретно основание за отказ и е отразено фактически според ответника на кое конкретно изискване противоречи издаденото вече един път разрешение за експлоатация на РС.

На следващо място и по арг. от § 1, т. 8 от ДР на ЗП изграждането и експлоатацията на рекламните съоръжения са дейности, представляващи специално ползване на пътищата. Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 1 ЗП, специалното

ползване на пътищата се осъществява с разрешение на собственика или на администрацията, управляваща пътя и се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет - ал. 5. С НСПП - чл. 13 - 17 е въведен разрешителен режим за изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения. Съгласно чл. 26, ал. 7, т. 2 ЗП разрешенията се издават при спазване на изискванията на Закона за движение по пътищата, Закона за пътищата, подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане и нормите за проектиране на пътища. В чл. 15 от НСПП са определени изискванията, при които е допустимо изграждането на рекламни съоръжения. Специалното ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения е правнорегламентирана дейност под разрешителен режим, осъществявана при нормативно определени условия, за която законодателят, изхождайки от интересите на обществото и спецификата на дейността, е предвидил определени технически изисквания, на които трябва да отговаря съоръжението, за да бъде издадено разрешение за неговото ползване. Лицето, получило разрешение по чл. 18, ал. 1 ЗП е задължено при експлоатацията на рекламното съоръжение да изпълнява регламентирани условия с предимно технически характер за осигуряване на безопасността на пътищата при конструирането и ползването на тези съоръжения, както и да заплаща дължимите такси.

Жалбоподателят [фирма] експлоатира РС в обхвата на АМ Т., при км. 53+297 ляво, въз основа на Разрешение за специално ползване на пътищата № 1054 /27.10.2004г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Пътища“. Дружеството е сезирало АПИ /л.55 от делото/ с искане, на основание чл.17б от Наредбата за специално ползване на пътищата (Наредбата) да бъде преиздадено процесното Разрешение за специално ползване на пътищата № 1054/ 27.10.2004г. В доклад 93-01-1800 от 8.03.2017г длъжностни лица при АПИ са обективирали резултатите от извършена проверка за състоянието на тунелите, между които и процесния над портала на който се намира рекламното съоръжение.

В чл.15, ал.2 т.4 от НСПП е предвидено, че се отказва издаването на разрешение за изграждане на рекламни съоръжения в тунели и на разстояние, по-малко от 600 м. преди тях - за автомагистрала и скоростни пътища, и 200 м. - за останалите пътища. Следователно, предвидени са няколко хипотези, водещи до отказ за преиздаване на разрешението, като органът е конкретизирал, че съоръжението е изградено над тунел което било нарушение на изискванията по посочената разпоредба. Доколкото РС е изградено над портала на тунел, установено от вещото лице, то не може да бъде налице нито една от предвидените в чл. 15, ал.2, т.4 НСПП хипотези. По тази причина, позовавайки се на тази норма, органът е допуснал нарушение и е въвел неяснота в акта.

На следващо място, посочената като нарушена правна норма на чл. 25, ал.3 ЗП пътищ. съдържа няколко хипотези, при които следва да бъде отказано издаването на разрешение за специално ползване на пътя, чрез поставяне и експлоатация на РС, като конкретната за казуса хипотеза следва да е изрично посочена. Предписано е, че се забранява изграждането на крайпътни обекти и на пътни връзки към тях преди входа на тунела минимум на 300 м преди зоната на предупредителната вертикална сигнализация, както и изграждането на рекламни съоръжения преди входа на тунела минимум на 300 м преди зоната на предупредителната вертикална сигнализация над и около портала на тунела. Съдът обосновава вероятност, може да направи извод,

че се касае за това, че РС е изградено над входа на тунела. Но този извод се извежда по тълкувателен път, с оглед направеното описание на мястото на изграждане на РС, както и с оглед цитираната като нарушена разпоредба. Мотивите, дали основание на органа да откаже да преиздаде разрешението за експлоатация на рекламното съоръжение, следва да са ясно и конкретни посочени в акта, като изразената воля на органа трябва да е ясна и не следва по тълкувателен път да се извежда, а наличието на тези изложени по-горе противоречия и некоректно позоваване на посочени като нарушени правни норми, внасят неяснота за засегнатото лице, какво е нарушението на закона, и на кое от изискванията на закона не отговоря РС. Не е налице констативен протокол за направената проверка на място, конкретно за рекламното съоръжение. По делото са налични доказателства за възложена проверка и експертна оценка за установяване състоянието на тунелите по републиканските пътища, които съвпадат с трансевропейската пътна мрежа на територията на РБългария. Назначено е специализирано звено за инспекция, което за дейността си е изготвило доклад, приет на заседание на УС на АПИ на който се одобрява проект на писмо за отказ за преиздаване за процесното разрешение. От обективизираното в протокола № 16631/ 2017г решение /т.2.195/ се установява, че процесното рекламno съоръжение е постановено на АМ „Т.“, км.53+297 ляво. По подробна конкретизация на мястото, където се намира процесното рекламno съоръжение, вкл. и че е над тунел липсва. До този извод /че е над тунел/ съдът достига, кредитирайки приетата СТЕ. Едва с приетата по делото СТЕ категорично се установява съвпадението на мястото на поставяне на рекламното съоръжение и мястото на изграждане на пътния тунел. Не е ясно на какво основание, на какви доказателства се позовава ответния орган при установяване на местоположението на рекламното съоръжение, за което се иска преиздаване на разрешението. От изложеното може да се направи извод, че не е налице яснота относно основанията за отказ. В цитираната като нарушена разпоредба на чл. 15, ал.2 т.4 НСПП няма никакво въведено изискване, рекламното съоръжение да не е изградено „над тунел“, така както е посочено, че е изградено процесното РС.

Към датата на издаване на разрешение № 1054/27.10.2004 г. не е бил предвиден срок на валидност на разрешението. Към настоящия момент обаче, с разпоредбата на чл. 16, ал.4 НСПП, обн. в ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г. е предвидено, че срока на валидност на издаденото разрешително е 10 години. С чл. 17б, обн. в ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г. е предвиден и срок за подаване на заявление за преиздаване на разрешението, а именно не по-рано от 3 месеца и не по-късно от 7 дни преди изтичането на срока на разрешението за експлоатация на рекламno съоръжение, собственикът на рекламното съоръжение има право да поиска преиздаване на разрешението. За целта собственикът на рекламното съоръжение подава искане пред компетентния орган по чл. 5 НСПП. Разрешението за експлоатация се преиздава за нов 10-годишен период, когато са спазени условията на чл. 15 и

след заплащане на всички дължими такси за специално ползване чрез експлоатация на съоръжението. Т.е., предвидено е, че преиздаването на разрешението за експлоатация на рекламно съоръжение се извършва, по същия ред по който се извършва издаването на първоначалното разрешение, като за преиздаването му трябва да са налице всички условия, необходими и при първоначалното издаване. В този смисъл, следва се същия ред за издаване на разрешение, предвиден в чл. 15 от НСПП. Тъй като разпоредбата на чл. 176, ал.1 НСПП, която регламентира сроковете за подаване на заявление за презаверяване на разрешението за експлоатация на рекламно съоръжение, е обнародвана в бр. 90 на ДВ от 2016 г. и е в сила от 15.11.2016 г., приложение намира §3 ПЗР на НСПП, според който заинтересуваните лица, които към датата на влизане в сила на наредбата извършват специално ползване на пътищата по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на ЗП, са длъжни в тримесечен срок от тази дата да направят искане до администрацията, управляваща пътя, за издаване на необходимото разрешение за специално ползване на пътищата. Според § 24 ПЗР към постановление № 350 от 02.12.2012 г. за изменение и допълнение на НСПП, приета с постановление № 179 на МС от 2001 г. издадените преди влизането в сила на постановлението разрешения за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения остават валидни за срока по § 5 от ПЗР на ЗИД на Закона за пътищата (ДВ, бр. 47 от 2012 г.). А съгласно § 5 издадените до влизането в сила на този закон безсрочни разрешения за експлоатация на рекламни съоръжения остават валидни за срок до 5 години от датата на влизане в сила на ЗИД на Закона за пътищата, обн. ДВ. бр.47 от 22.06.2012 г. От събраните доказателства се установява, че първоначалното разрешение за експлоатация на рекламно съоръжение е безсрочно, издадено през 2004 г., поради което към 22.06.2017 г., притежателят на разрешението е следвало да подаде заявление за презаверяване. Това е изпълнено, като по този начин е спазена разпоредбата на чл.176 НСПП за подаване на заявлението за презаверяване на разрешението № 1054/27.10.2004 г. в предвидения за това срок.

Във връзка с подаденото искане за преиздаване на разрешението за експлоатация на рекламно съоръжение не е извършвана проверка на място от служители на ответника. По делото са налични доказателства за възложена проверка и експертна оценка за установяване състоянието на тунелите по републиканските пътища, които съвпадат с трансевропейската пътна мрежа на територията на РБългария, но не и за проверка на място. От изготвената по делото СТЕ съдът установява, че рекламното съоръжение е разположено над портала /тунелната обшивка/ на тунела. От една страна, както се посочи по-горе не става ясно на кои конкретно изисквания на цитираните в отказа разпоредби не отговаря, вкл. и на изискванията на чл.15, ал.2 т.4 НСПП, където няма никакво въведено изискване, рекламното съоръжение да не е изградено „над тунел“. От друга страна, съгласно §4 ПЗР на ПМС № 294/08.11.2016 г. е предписано, че преиздадените по реда на чл. 176 от НСПП, приета с ПМС №

179 от 2001 г., разрешения за експлоатация на рекламно съоръжение се считат за издадени при условията на първоначалното разрешение и към тях се прилага режимът, приложим за първоначалното разрешение за експлоатация. Към така преиздадените разрешения за експлоатация на рекламно съоръжение се прилагат изискванията и условията, посочени в разрешението за специално ползване чрез изграждане, въз основа на които съответното рекламno съоръжение е било изградено и е получило разрешение за експлоатация. Тоест от така предписаното следва, че към датата на преиздаване на разрешението се съблюдават изискванията, които са били в сила към датата на издаване на първоначалното разрешение, а не тези, заложи в последствие с измененията на закона. Това е така, тъй като, за да има един закон обратнo действие и да важи за всички заварени положения, следва това изрично да е предвидено в закона. В противен случай, материалният закон действа занапред, като урежда изискванията за издаване на разрешения за специално ползване на пътищата на новопоставените РС, т.е. занапред. В този смисъл следва да се направи преценка дали към датата на издаване на РЕ, същото е отговаряло на законовите изисквания за поставянето му. Няма данни по делото рекламното съоръжение да не отговаря на изискванията към датата на издаване на първоначалното разрешение. Напротив вещото лице сочи, че РС отговаря на изискванията към датата на издаване на първоначалното разрешение. От приетата по делото СТЕ, се установи, че процесното рекламno съоръжение е изградено над тунелната обшивка /портала на тунела/. До 29.04.2008г., когато са приети изменения на ЗПътищ., и когато е въведена разпоредбата на алинея 3 от чл. 25, на която се позовава органа при отказа да преиздаде разрешението, чл. 25 е имал следната редакция, обн. ДВ. бр.88 от 27.10.2000 г., в зоната от оста на пътя до ограничителната строителна линия по чл. 6 се забранява извършването на всякакво строителство, подобрения или разширения на съществуващите обекти, освен тези, които са предназначени за обслужване на пътуващите, при условие, че е гарантирана безопасността на движението и са разрешени по реда на чл. 26. В обхвата на пътя се забранява извършването на каквито и да било работи по пътното платно, преди да бъдат поставени необходимите предупредителни и сигнални знаци; поставянето и складирането на материали, които не са необходими за пътя или са резултат от битова или стопанска дейност в съседни имоти; движението на верижни трактори и машини или коли с назъбени колела и железни грайфери, гуми с шипове по пътища с асфалтови покрития, освен в случаите на снегочистване; превозването на мокри товари, които наводняват пътното платно; влизането в пътищата с непочистени машини и замърсяването на пътното платно, пътните съоръжения и пътните принадлежности с кал и други отпадъчни материали и влаченето на дървета, слама и други подобни по пътното платно. При това положение, не е налице изобщо никаква забрана за поставяне на РС и изисквания към тях. Изискванията към поставянето и експлоатирането на РС се съдържа единствено в НСПП, но *нищо към момента на издаване на*

разрешението, нито към настоящия момент, НСПП съдържа забрана РС да бъде поставяно над портала на тунел. В чл. 15, ал.2 НСПП, съобразно приложимата редакция /Обн. ДВ. бр.62/13.07.2001 г./ посочва, че се отказва издаването на разрешение за изграждане на рекламни съоръжения: в зони с ограничена видимост; в уширени пътни участъци, предназначени за кацане на самолети; окачени на конструкцията на мостови съоръжения и надлези; в тунели и на разстояние по-малко от 600 м преди тях за автомагистрала и 200 м за останалите пътища; в средната разделителна ивица; изградени като преместващи конструкции над републиканските пътища; наподобяващи пътните знаци и указателните табели по форма, цвят, съдържание и символи.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че издаденото разрешение № 1054/27.10.2004 г., към датата на издаването му, е отговаряло на всички изисквания на закона и НСПП. Съгласно предписаното в §4 ПЗР на ПМС № 294/08.11.2016 г. именно датата на издаване на първоначалното разрешение е относимата дата, към която следва да се преценява наличието на предпоставки за преиздаване на вече издаденото разрешение. Поради това, съдът намира, че не са били налице основания за отказ от преиздаване на разрешението, поради което издаденият такъв и оспорен от жалбоподателя, следва да бъде отменен, а преписката върната на органа за ново произнасяне съобразно изложеното относно тълкуването и прилагането на закона.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на ответника не се дължи юриск.възнаграждение. Жалбоподателят не претендира разноски по делото, поради което такива не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение по т. 2.195 по Протокол № 16631/ 17 от 26.06.2017г на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, с което е постановен отказ за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламно съоръжение изградено на АМ „Т.“ км. 53+297 ляво.

ИЗПРАЩА делото като административна преписка на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ за ново произнасяне в изпълнение на дадените с настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона в 30 /тридесет/ дневен срок считано от датата на влизане в законна сила на съдебния акт.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: